

[Statsministeren.]

og beklager for saa vidt, at et lignende Tilsagn ikke er givet af Venstre, men haaber dog at kunne regne dermed.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gentog sine Morsomheder om det Forslag til Afskaffelse af Landstinget, som blev fremsat for et Par Aar siden. Det Forslag var i enhver Henseende juridisk og sagligt i Orden til det ene Formaal, vi havde, at fjerne Landstinget — andet Formaal var ikke forbundet med det. Nu efter Valget er jeg af den Mening, at man bør benytte Lejligheden til en mere omfattende Revision af Grundloven, og derfor vil der fremkomme Forslag om Kommissionsbehandling af Sagen; deraf vil det saa fremgaa, om man kan give Løsningen en saadan Karakter, at det Ønske, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har opstillet, nemlig at Forfatningsdrøftelse kan undgaaes i længere Tid, opfyldes.

Jeg hørte, at det ærede Medlem Hr. Brorsen erklærede, at Venstre vil søge at holde sig vaagent i den kommende Tid. Jeg deler dette Ønske ogsaa med Henblik paa et enkelt Punkt, som det ærede Medlem berørte, nemlig Spørgsmaalet om Arbejds-kraft til Landbruget, hvilket jeg endnu ikke har nævnt.

Det ærede Medlem rettede en Henstilling om at faa dette Forhold klareret. Jeg deler ganske hans Ønske, som det ogsaa fremgaar af de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Rigsdagens Aabning, men Ministeriet venter, saa vidt jeg forstaar, paa Vejledning og Oplysning fra Landbruget. Der er engang i Sommer nedsat en Kommission paa Landboforeningernes Foranledning, men man hører derfra kun, at Landboforeningernes Repræsentanter vil gaa fra Arbejdet. Jeg beder derfor det ærede Medlem rette sin Henstilling til Landstinget, hvor et Kommissionsmedlem har Sæde. Det maa vel være muligt at bevise noget om den manglende Arbejdskraft fra dem, der siger det, og give en Plan, efter at Kritikken nu i Maaneder har lydt saa højt; hvis der er Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, og der er kvalificerede arbejdsløse til at overtage dette Arbejde, maa Sagen meget hurtigt kunne ordnes, men der kan selvfølgelig ikke sikres særlige Privilegier for Landbrugserhvervet, hverken med Hensyn til Løn eller andre Betingelser.

Jeg skal endnu til de to ærede Ordførere, som jeg her har nævnt, bemærke, at deres Interesse for en paatænkt Amerikarejse kommer noget sent. Det er en Selvfølge, at man ikke har Udsigt til Indrømmelser

til Landbrugserhvervet, naar dette Erhvervs Presse paa Forhaand angriber og mistænkeliggør Forsøget, og saa er der vist egentlig ikke mere at sige om den Rejse. Den var i øvrigt, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen havde misforstaaet, planlagt et Aar før den Rejse, som det ærede Medlem omtalte.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte, som det er sket før, om den Uret, der øves mod Landbruget, og i Mangel af Stof til Belysning heraf læste han, saadan som han har gjort det flere Gange, Brudstykker op af Knud Korsts interessante Pjece om Landbrugets Gældskrise. I Anledning af en Bemærkning skal jeg dog oplyse, at Forfatteren ikke er mig mere nærstaaende end saa mange andre — det ærede Medlem brugte denne besynderlige Vending. Han er ikke paa nogen Maade beslægtet med mig, og der er et Par Hundrede Tusinde andre Mennesker, der er mig lige saa nærstaaende som Forfatteren. Men Pjecen var god nok, og den belyste Tiden 1931—33. Den blev for øvrigt ikke udgivet af Socialdemokratiet, som den ærede Taler mener, men af Studenter-samfundets Oplysningsforening. Forskellige Dele af Pjecens Anvisninger er søgt udført, og nogle er udført, f. Eks. Gældssaneringen, der jo paa sin Vis er, hvad det ærede Medlem omtalte, en Statsovertagelse af Gæld. Men det, der aabenbart interesserede det ærede Medlem mest, det var Slutningsordene i denne Pjece, hvori Forfatteren taler om Kroneværdiens Sænkning i 1931 og 1933 og antyder, at det i Maj 1934 ser ud, som om Situationen nu trækker sig sammen til en ny Afspænding paa den samme Maade. Denne Formodning slog altsaa fejl, det sker jo selv for Forfattere, hvor dygtige de end maatte være, og det er altsaa det ærede Medlems store Sorg. Forfatteren har imidlertid for længe siden redegjort for dette Forhold. Det skete den 5. Juli 1935 i en Kronik i „Social-Demokraten“, hvori han bl. a. siger, at efter Bedringen i Landbrugsforholdene vil det være urimeligt at tilstræbe en Ændring i Kursen. Dette er naturligvis undgaaet det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Opmærksomhed, men nu kender han altsaa dette Supplement til næste Gang, naar han skal læse op af Knud Korsts Forfatterskab.

Det ærede Medlem fremsatte det Spørgsmaal, om Regeringen er villig til fredeligt Samarbejde med Bønderne. Ja, jeg ved ikke, hvor ofte jeg har tilraadet et saadant Samarbejde, det er meget ofte, men hvad betyder det Spørgsmaal nu, efter at Skældsord og Trusler har føget over Landet fra